C:\Users\Plazma\Desktop\Knhy pdf\S\Star Wars\Star Wars - Star republika - Luceno J. - Saboter - Maul.pdb

PDB Name: Star Wars-Stará republika-Sabot
Creator ID: REAd
PDB Type: TEXt
Version: 0
Unique ID Seed: 0
Creation Date: 22.5.2007
Modification Date: 22.5.2007
Last Backup Date: 1.1.1970
Modification Number: 0

DARTH MAUL
STAR WARS - STARÁ REPUBLIKA
SABOTÉR

Kapitola 1

Téměř každá planeta v sektoru Videnda mohla nabídnout něco, kvůli čemu se vyplatilo ji navštívit - ať už to byla teplá moře, svěží zelené lesy nebo úrodné louky, které se rozpínaly od obzoru k obzoru. Odlehlý svět nazvaný Dorvalla měl kousek ze všeho. Ale čeho měl dostatek, byla lommitová ruda, základní složka při výrobě transparioceli – pevného, průhledného kovu, používaného v celé galaxii jako výplň oken a kokpitů, a to jak ve vesmírných plavidlech, tak u pozemních staveb. Dorvalla byla na lommit tak bohatá, že celá jedna čtvrtina zdejší skrovné populace byla zaměstnána v průmyslu. Pracovali buď u společnosti Lommite Limited, nebo u jejího nesmiřitelného rivala, InterGalactic Ore.
Křídovitá ruda se těžila v tropických oblastech kolem rovníku. Základna Lommite Limited se nacházela na západní polokouli, v široké příkopové propadlině zarostlé hustým lesem a ohraničené příkrými srázy. Kdysi tady bývala prastará moře, potom byly díky posunům litosférických desek vytlačeny na povrch obrovské, kolmé skály. Korunovány bujnou vegetací - stromy a kapradím pravěkých rozměrů – vystupovaly vysoké, skalnaté hory z krajiny jako ostrovy, oslnivě bílé pod slunečním světlem, a prýštily z nich tenoučké vodopády, jež musely překonat několik tisíc metrů, než se dotkly dna údolí.
Ovšem co kdysi bývalo pustinou, stalo se jen dalším z těžebních míst. Velcí demoliční droidi vybourali do úpatí mnoha větších útesů rozměrné těžné chodby a v lese byly vyhloubeny dvě kruhové odpalovací rampy, dost velké na to, aby pojaly desítky těžkopádných transportních raketoplánů. Skály samy byly provrtané a protkané doly, hluboké krátery naplněné znečištěnou dešťovou vodou odrážely slunce a oblohu jako zamlžená zrcadla. Neustávající práce droidů byla podporována pracovní sílou z cizích soustav: lidmi i jinými rasami, mezi kterými vydolovaná ruda stírala rozdíly. Nezáleželo na tom, jaký byl přírodní odstín horníkovy kůže, vlasů, peří nebo šupin, každý se postupně pokryl vrstvičkou bílé barvy, podoben galaktickému rozbřesku. Všichni souhlasili, že myslící bytosti si od života zaslouží víc, avšak Lommite Limited neprosperovala natolik, aby mohli všechny těžební práce provádět droidi, a Dorvalla navíc nebyla místem, které by skýtalo bezmezné pracovní příležitosti.
Ale ani to některým nezabraňovalo, aby měli své sny.

Patch Bruit, vedoucí terénních operací společnosti Lommite Limited – pod každodenním nánosem prachu z lommitové rudy člověk – už dlouho snil o tom, že začne znova, přesídlí na Coruscant nebo na jiný ze světů Jádra a že si zařídí nový život po svém. Ale taková změna byla roky vzdálená, a s největší pravděpodobností k ní vůbec nedojde - pokud bude i nadále vracet svůj hubený plat vlastnímu chlebodárci utrácením v obchodech patřících společnosti a rozhazováním toho mála, co zbyde, za hazard a pití.
Pro Lommite Limited už dělal skoro dvacet let, za tu dobu se dokázal vypracovat z děr v zemi až do vedoucí pozice. Ovšem s autoritou přicházela větší zodpovědnost, než očekával, a následkem několika nedávných případů průmyslové sabotáže už mu téměř došla trpělivost.
Z hranaté kontrolní stanice, v níž Bruit trávil valnou část pracovní doby, se nabízel výhled na záplavu skal, odpalovací rampu i přistávací zónu. Na početných staničních obrazovkách byly k vidění záběry repulzorových výtahových plošin, které dopravovaly party dělníků do zejících otvorů umělých jeskyní - hlubokých jizev rozesetých po strmých úbočích hor. Na několika místech pomáhala zvedat plošiny silná zvířata s mohutnými, sehnutými šíjemi a mírnýma očima.
Technici, kteří pracovali společně s Bruitem v kontrolní stanici, rádi poslouchali nahrávky různé hudby, jež ovšem byly stěží slyšet přes neustálé hučení výkonných vrtacích strojů, hluboké bučení zvířat zvedajících plošiny a strašný hluk odlétajících transportů. Stěny kontrolní stanice byly vyrobeny z transparioceli, na prst tlusté a sestávající ze tří vrstev, což mělo chránit vnitřek stanice před rudným prachem, avšak ve skutečnosti nechránilo. Jako jíl drobounký prach pronikl i těmi nejmenšími škvírami a pokryl všechno tenkou bílou vrstvou. Ať se Bruit snažil sebevíc, nemohl ze sebe ten povlak sundat, ani pod sprchou, ani v ultrazvukové koupeli. Cítil ho, kamkoli vkročil, vnímal ho v chuti jídla, které podávali v podnikových restauracích, někdy dokonce pronikal i do jeho snů. Lommitový prach byl natolik všepronikající, že z vesmíru se Dorvalla zdála jakoby přepásaná bílým pruhem.
Naštěstí byl každý v okruhu sta kilometrů, kde probíhaly těžební práce Lommite Limited, postižen úplně stejně –

horníci, obchodníci i bytosti, jež vedly místní bary. Avšak co by mělo být jednou velkou šťastnou lommitovou rodinkou, takové nebylo. Opakované případy sabotáže vypěstovaly atmosféru obezřetnosti a nedůvěry, dokonce i mezi dělníky, kteří pracovali bok po boku v těžebních jámách.
„Transporty skupiny 2 jsou naložené a připravené k odletu, šéfe," hlásil jeden z lidských techniků.
Bruit zaměřil svůj pohled na mechanické transporty řízené droidy, jež měly za úkol doručit lommit na oběžnou dráhu. Na orbitě byl vytěžený materiál přeložen do flotily nákladních lodí společnosti a ta dopravila surovou rudu do továren na planetách podél Rimmské obchodní cesty - nebo příležitostně až ke vzdálenému Jádru.
„Spusť výstrahu," nařídil Bruit.
Technik stiskl několik vypínačů na ovládacím panelu a venku se rozječely sirény. Horníci a droidi-údržbáři vyklidili odpalovací rampu. Bruit pohlédl na displeje, které zobrazovaly raketoplány zblízka. Pečlivě je prohlížel a hledal jakékoli známky, že je něco v nepořádku.
„Odpalovací rampa je volná," sdělil tentýž technik. „Transporty čekají na pokyn ke startu."
Bruit přikývl. „Zahájit odpočet."
Byla to rutina, která se bude opakovat desetkrát, než Bruitův pracovní den skončí, a to bude jako obvykle až dlouho po západu slunce.
Osm nepilotovaných raketoplánů se zvedlo ze země silou repulzorů, vykroužily piruetu a nasměrovaly své tupé přídě na jihozápad. Vzduch pod nimi se chvěl žárem. Když byly raketoplány padesát metrů nad zemí, zažhnuly se jejich podsvětelné motory a vystřelily transporty vysoko k obloze, plné rudného prachu.
Země se trochu otřásla a Bruit pocítil uklidňující hukot až v kostech. Zhluboka se nadechl a pomalu vydechl. Příští hodinu by si mohl trochu odpočinout. Otočil se zády k výhledu na odpalovací rampu, když jej jeho kosti i uši upozornily na změnu v burácivém zvuku, nepatrný pokles v hlasitosti, jenž se neměl vyskytnout.
Náhle pochopil, co se děje. Na jeho čele a dlaních vyrazil ledový pot. Obrátil se a přitiskl tvář na jižní stěnu kontrolní stanice. Vysoko na obloze viděl dva z raketoplánů, jak se odchylují z kurzu, jejich výfukové stopy ze sražené páry opisovaly oblouk, narozdíl od přímočaře stoupajících linek zbytku skupiny.
„Čtrnáctka a šestnáctka," potvrdil technik. „Snažím se vypnout jejich podsvětelné motory a přepnout zpátky na repulzory. Nereagují. Navíc zrychlují!"
Bruitovy oči zůstávaly přilepené na skle. „Kam míří?"
„Zpátky k nám!"
Bruit si přitiskl ruku na čelo. „Vypnout sebedestruktivní mód."
Technikovy prsty létaly po ovládacím panelu. „Nejde to."
„Zapojit nouzový systém."
„Pořád nereagují. Nouzové systémy byly vyřazeny."
Bruit sprostě zaklel. „Upřesni směr."
„Míří přímo k Hradu."
Bruit vrhl pohled na udanou skálu. Byla to jedna z největších v tomto dole a říkalo se jí tak, protože její západní a jižní stěně vévodily jakési přírodní věže.
„Nařiď evakuaci. Nejvyšší nouze."
V dálce začaly vřískat sirény. Za několik okamžiků spatřil Bruit dělníky, kteří spěchali ven z důlních prostor a naskakovali na čekající výtahové plošiny, jež se vznášely ve vzduchu. Dvě plně obsazené plošiny už se spouštěly k zemi.
„Řekni obsluze plošin, ať zůstanou ve vzduchu," vyštěkl Bruit. „Na zemi nebudou ve větším bezpečí než v dole. A dostaň odtud ty droidy a zvířata!"
Kolosální dvounohý vrtací stroj se vynořil ze vstupu jednoho dolu, nahodil repulzory a snesl se do řídkého vzduchu.
„Třicet vteřin do zásahu," oznámil technik.
„Katapultovat řídící droidy."
„Odhozeni!"
Bruit sevřel pěsti. Dva neřízené raketoplány se vedle sebe řítily střemhlav dolů, jako by závodily, který z nich se dříve dostane k Hradu. Technici už dokázali vyřadit podsvětelné motory čtrnáctky a šestnáctka vzplanula, zatímco Bruit přihlížel. Ale už nebylo možné je zastavit. Padaly volným pádem k zemi.
V kontrolní stanici se droidi, stejně jako jiné bytosti, krčili za ovládacími panely, všichni kromě Bruita, který se odmítal hnout a očividně nedbal na to, že tlaková vlna může proměnit transpariocelové stěny budky v sprškus mrtících projektilů.
Oba raketoplány zasáhly Hrad skoro ve stejný okamžik a narazily do skály nad nejvýše umístěným dolem, asi padesát metrů pod vrcholkem porostlým zelení.
Hrad zmizel v záblesku oslepujícího světla. Potom hluk způsobený srážkou zahřměl krajinou, odrážel se od obou příkrých srázů, praskal a burácel. Z povrchu skály odlétly obrovské kusy kamene a dvě z elegantních věží se skácely. Ze vstupů do dolů vyrazil prach, jako by se Hrad snažil vykašlat veškerou rudu. Vzduch se naplnil zvětšujícími se mračny, bílými jako sníh. Ruda se téměř okamžitě začala usazovat, padala jako sopečný popílek a pohřbívala všechno v dosahu sta metrů od této strany hory.
Bruit se stále ještě nepohnul – dokud vířící oblak prachu nedosáhl kontrolní stanice a výhled ven kompletně nezbělel.

Kapitola 2

Centrála Lommite Limited sídlila při úpatí západního srázu údolí. Půlcentimetrová vrstva lommitového prachu pokrývala

však i zde bujný trávník a zahradní květiny, které Jurnel Arrant, ředitel společnosti, dokázal vypěstovat v kyselé půdě. Podrážky Bruitových vysokých bot zanechávaly v prachu zřetelné otisky, když se blížil k Arrantově kanceláři, jež skýtala rozsáhlý výhled na údolí i vzdálená skaliska. Bruit zadupal, čímž se snažil sklepat a oprášit si z bot tolik lommitu, kolik jen šlo, ale byl to beznadějný pokus.
Jurnel Arrant stál u okna, do místnosti otočen zády, když byl Bruit uveden.
„Taková špína," řekl Arrant, když uslyšel, jak se dveře za Bruitem zavřely.
„Jestli si myslíte, že tohle je hrozné, tak počkejte, až zaprší. Bude z toho kaše."
Bruit doufal, že by tato poznámka mohla zlehčit situaci, jenže když se k němu Arrant otočil s podrážděným výrazem v obličeji, přišel o veškeré iluze.
Ředitel Lommite Limited byl pohledný a upravený člověk, kterému k dosažení středního věku mnoho nechybělo. Zezačátku, když přišel na Dorvallu ze své rodné Corellie, se neštítil vyhrnout si rukávy a přiložit ruku k dílu, kdekoli bylo potřeba. Ale jakmile společnost pod jeho vedením začala vzkvétat, Arrant se stal zhýčkanějším a odtažitějším a nechával Bruita, aby se staral o každodenní záležitosti. Arrant si dopřával drahé tuniky tmavých barev, jež byly na ramenou vždy poprášeny lommitem a které nosil jako odznak svého majestátu. I když mu mnozí jeho vysoké postavení zpočátku zazlívali, jen málo z nich mohlo říct něco neuctivého o muži, který sám a vlastním úsilím změnil dříve oblastní Lommite Limited ve společnost, jež nyní obchodovala s mnoha význačnými planetami.
Arrant kmitl pohledem na bílé šlápoty, které Bruitovy boty zanechaly na koberci. Nahlas si povzdechl, pokynul Bruitovi k židli a sám se usadil za starý stůl, vyrobený z tvrdého dřeva.
„Co s vámi budu dělat, Bruite?" zeptal se teatrálně. „Když jste požádal o přídatné monitorovací systémy, postaral jsem se o to. A když jste potřeboval víc pracovníků ostrahy, opět jsem vám vyhověl. Chybí vám ještě něco? Víte snad o něčem, co bych vám opominul poskytnout?"
Bruit stiskl rty a zavrtěl hlavou.
„Nemáte rodinu. Nemáte ani přítelkyni, o které bych věděl. Takže se možná jenom dost nestaráte o svou práci, je to tak?"
„Víte, že to není pravda," lhal Bruit.
„Tak proč neděláte, co máte?" Arrant položil lokty na stůl a naklonil se dopředu. „Tohle je už třetí případ za několik týdnů, Bruite. Nechápu, proč se to stále opakuje. Máte už k těm haváriím nějaká vodítka?"
„Dovíme se víc, až najdeme a prozkoumáme navigační droidy," prohlásil Bruit. „Momentálně jsou pohřbeni asi pod pěti metry prachu."
„Dobře, postarejte se o to. Chci, abyste věnoval veškeré své úsilí likvidaci těch sabotérů, kteří jsou za to odpovědní. Myslíte, že to zvládnete, Bruite, nebo mám sehnat nějaké odborníky?"
„Nezjistí nic víc než já," opáčil Bruit. „Čím jsme úspěšnější, tím zoufalejší je InterGalactic Ore. Kromě toho, nejde pouze o obchodní rivalitu. Spousta rodin, které pracují pro InterGal, vede soukromé války s rodinami, které zaměstnáváme my. Nejméně dva z těch nedávných případů se odehrály kvůli vzájemné nesnášenlivosti."
„A co navrhujete, Bruite, abych všechny propustil a najal deset tisíc horníků z Fondoru? Co by to provedlo s těžbou? A ještě hůř, jaký vliv by to mělo na moji pověst tady?"
Bruit pokrčil rameny. „Na tohle vám nedokážu odpovědět. Možná nadešel čas, abychom na náš problém upozornili republikový Senát."
Arrant na něj zíral. „Obtěžovat s tím Coruscant? Nejde o mezihvězdný konflikt, Bruite. Toto je válka obchodních společností, a já už jsem v jejích zákopech dost dlouho, abych věděl, že takovou situaci je nejlepší vyřešit na vlastní pěst. Navíc nechci, aby se do toho zapletl Senát. Pak by se náš problém jen změnil v soutěž mezi Lommite Limited a InterGalactic Ore - o to, která strana nabídne tučnější úplatky většímu počtu senátorů."
Rozzlobeně potřásl hlavou. „To by nás zruinovalo dřív než opakované sabotáže."
Bruit otevřel ústa, aby odpověděl, když se z Arrantova interkomu ozvalo pípnutí a z reproduktoru zazněl hlas ředitelova sekretáře – protokolárního droida.
„Omlouvám se, že vás ruším, pane, ale máte naléhavý holopřenos od Neimoidiána jménem Hath Monchar."
Arrantova tenká obočí se svraštila. „Monchar? To jméno neznám. Ale ať si poslouží, přepoj ho."
Z holoprojektorové plošiny zasazené v podlaze pracovny vyvstal obraz Neimoidiána v životní velikosti. Měl bledě zelenou kůži, červené oči, halila jej okázalá róba a jeho černá pokrývka hlavy měla zřejmě připomínat korunu.
„Zdravím vás jménem Obchodní federace, Jurnele Arrante," začal Hath Monchar. „Místokrál Nute Gunray vám vyjadřuje svou nejhlubší úctu a přeje si, abyste věděl, že Obchodní federaci velmi zarmoutilo, když se doslechla o vašem nedávném nezdaru."
Arrant se zamračil. „Jak je možné, že kdykoli se něco takového přihodí, Neimoidiáni mne litují jako první?"
„Jsme soucitná rasa," poznamenal Monchar. Jeho Basic měl těžký přízvuk, Neimoidián protahoval samohlásky. „Slova soucit a Neimoidián nepatří do jedné věty, Monchare. Odkud jste se vůbec doslechli o tom našem 'nezdaru', jak tomu říkáte? Má v tom snad Obchodní federace prsty?"
Mžurky Moncharových rudých očí se stáhly v křeči. „Obchodní federace by v žádném případě neudělala nic, co by mohlo poškodit vztahy s jejím potenciálním partnerem."
„S partnerem?" Arrant se smutně pousmál. „Mějte aspoň tu slušnost a mluvte pravdu, Monchare. Chcete naše obchodní cesty. Nevím, kolik jste museli zaplatit Senátu, abyste získali právo beztrestně řádit v nezdaněných obchodních zónách, ale cestu do sektoru Videnda si nekoupíte."
„V jediném z našich křižníků byste mohl přepravit desetkrát tolik lommitové rudy, než dokážete ve dvaceti svých nákladních lodích."
„Nepochybně. Ale za jakou cenu? Zakrátko by nás stála doprava vašimi loděmi víc, než bychom vydělali. Jinak byste

nemohl nosit tak drahé šaty.“
Monchar chvilku počkal s odpovědí. „Těšilo by nás více, kdyby naše partnerství vzniklo na pevných základech. Neradi bychom viděli, že se Lommite Limited ocitla v situaci, která jí nenabízí jiné východisko, než se k nám přidat.“
Arrant se rozzuřil a vyskočil na nohy. „Má to snad být výhrůžka, Monchare? Co máte v plánu, poslat sem svoje droidy a obsadit nás?“
Monchar udělal odmítavé gesto. „Jsme obchodníci, ne dobyvatelé.“
„Pak tedy přestaňte mluvit jako dobyvatel, nebo to nahlásím Obchodní komisi na Coruscantu.“
„Jste rozrušený,“ řekl Monchar a nervózně si mnul svou mírně vystouplou čelist. „Možná bychom si měli promluvit později.“
„Neozývejte se mi, Monchare. Já se ozvu vám.“
Arrant vypnul holoprojektor a usedl zpět do židle, přičemž dlouze vydechl skrze stažené rty. „Mrchožrouti,“ ucedil po chvíli. „Lommite Limited půjde radši ke dnu, než abych ji prodal Obchodní federaci.“
Následující krátký moment ticha porušil úporný pleskavý zvuk. Přicházel z vnější strany prosklených stěn. „Co to je?“ zeptal se Arrant a otočil se i s židlí po původu hluku.
„Prší,“ zavrčel Bruit.

Kapitola 3

Navzdory svým bohatým zásobám lommitu a trvalému zájmu Obchodní federace představovala Dorvalla pro mnoho pozorovatelů jen bezvýznamnou skvrnku v okruhu hvězdných systémů, jež dohromady tvořily Galaktickou republiku. Ovšem nikdo z toho mála, kdož sledovali vývoj situace na Dorvalle, nepřihlížel tak bedlivě jako Darth Sidious, Temný pán ze Sithu.
„To soupeření mezi Lommite Limited a InterGalactic Ore mne zajímá,“ řekl Sidious, zatímco přecházel po prostorné a ztemnělé místnosti, která sloužila jako jeho pracovna a zároveň útočiště. Vráscitý obličej sithského lorda skrývala kápě a lem jeho pláště klouzal po lesklé podlaze. Hlas byl skřípavý, prostý emocí, avšak nepostrádal přirozené změny v intonaci.
„Vidím způsob, jak bychom tyto šarvátky mohli využít v náš prospěch,“ pokračoval. „Tady zatáhnout, tam postrčit, a obě důlní společnosti se zhroutí. Tím pádem bychom mohli věnovat Dorvallu Obchodní federaci – rudu, obchodní cesty i její hlas v Senátu – a takovým gestem si zajistit trvalou loajalitu místokrále Gunraye a jeho podřízených.“
Sidious povytáhl ruce ze širokých rukávů své róby. „Místokrál Gunray chce být přemlouván, že je hoden spolupráce s námi. Ale já si přeji mít ho zcela v hrsti, abych nemusel pochybovat, jestli uposlechne mých příkazů. Když získá Dorvallu, s největší pravděpodobností bude povýšen na stálého člena předsednictva Obchodní federace. Potom můžeme rozvíjet náš velký plán.“
Sidious vyslal pohled skrze místnost až do kouta tonoucího ve stínech, kde seděl Darth Maul, nehybný jako socha. Potetovanou tvář měl skloněnou, takže jediné, co Sidious viděl, byla koruna zakrnělých rohů, které trčely z holé lebky.
„Tvé myšlenky tě zrazují, můj mladý učedníku,“ poznamenal Sidious. „Jsi zmatený z mého vytrvalého zájmu o Neimoidiány.“
Darth Maul zvedl hlavu a najednou se zdálo, že se vytratila i ta troška světla, co tu byla. Jeho mistr představoval tu skrytou a tajemnou část Sithu, zatímco Maul byl ztělesněním veškeré hrůzy a obav.
„Před vámi nemohu skrývat, co cítím, mistře. Neimoidiáni jsou chamtiví a mají slabou vůli. Myslím si, že nejsou hodni.“
„Zapomněl jsi říct, že jsou také zbabělí a hrají na obě strany,“ dodal Sidious.
„To především, mistře.“
Sidious se téměř zazubil. „Rozhodně nejde o obdivuhodné vlastnosti, souhlasím. Ale užitečné pro naše potřeby.“
Došel až k Maulovi. „Abychom dosáhli našeho cíle, budeme nuceni spolupracovat s nejrůznějšími typy bytostí a každé stvoření bude ještě horší než to minulé. Ovšem musíme to udělat. Ujišťuji tě, že Neimoidiáni budou hrát důležitou roli v našem plánu nastolit nový řád v Galaxii.“
Maulovy žluté oči odolávaly Sidiousovu pronikavému pohledu. „Mistře, jak pomůžete místokráli Gunrayovi a Obchodní federaci ovládnout Dorvallu?“
Sidious se zastavil o pár metrů dál. „Ty se staneš mým nástrojem, Darth Maule.“
Maul okamžitě znovu sklonil hlavu. „Jaké jsou vaše rozkazy, mistře?“
Sidious si založil ruce v bok. „Vstaň, Darth Maule, a otoč se ke mně.“ Dal svému učedníkovi chvilku času, aby vyplnil příkaz, a teprve pak navázal. „Dosud jsi byl příkladným učedníkem. Nikdy jsi nepolevil ve svém úsilí a zadané úkoly jsi plnil bez chyby. Tvé šermířské schopnosti jsou jedinečné.“
„Mistře,“ řekl Maul. „Žiju, abych vám sloužil.“
Sidious se na chvilku odmlčel – to nikdy nevěstilo nic dobrého. „Existují jistoty, Darth Maule,“ prohlásil nakonec. „Ale také věci, jež nelze předvídat. Moc Temné strany je neomezená, avšak pouze pro ty, kteří přijmou nejistotu. To znamená, že jsou schopni vybírat si mezi možnostmi.“
Darth Sidious zvedl ruku s dlaní natočenou ven. Než tomu Maul mohl zabránit – kdyby se rozhodl mistrovi bránit – dlouhý válec, představující jílec jeho dvoučepelového světelného meče, se uvolnil ze závěsu na Maulově pásku a plachtil přímo k jeho mistrovi. Ovšem místo aby ho chytil, Sidious zastavil meč uprostřed letu, několik centimetrů od vztažené ruky. Donutil zbraň vířit a otáčet se a nechal Maula, aby přihlížel s nelíčeným úžasem.
Sidious přikázal meči, aby se zapnul. Z každého konce rukojeti vytryskla metr dlouhá, ohnivě rudá čepel, intenzita jejich žáru byla až fascinující. Volně levitující zbraň se otočila nalevo, pak napravo, přičemž vyluzovala bzučivé zvuky, které byly jak výhrůžné, tak přitažlivé.

„Nádherná zbraň," okomentoval výjev Sidious. „Řekni mi, můj mladý učedníku, na co jsi myslel, když jsi ji vytvářel? Proč zrovna tuto a ne jen jednočepelovou, jakou používají Jedi?"
„Jedna čepel má omezení v útoku i v obraně, mistře. Zdá se mi výhodnější, když jsem schopen útočit oběma konci."
Sidious vyjádřil souhlas. „Musíš to mít na mysli, až budeš na Dorvalle, Darth Maule. Ale pamatuj: utajení je mocná zbraň. Mistr meče ví, že jakmile obnaží čepel, odhalí své úmysly. Buď opatrný. Ještě nenastal čas otevřeně vystoupit."
„Rozumím, mistře."
Sidious deaktivoval meč a poslal jej zpět k Maulovi, který zbraň přijal jako milovanou věc. Nato Sidious přešel ke svému učedníkovi a podal mu datadisk. „Prostuduj si to během cesty. Obsahuje jména a popisy bytostí, se kterými se střetneš, a další informace, které se ti budou hodit."
Sidious pokynul Maulovi, aby jej následoval k protější zdi jejich pochmurného doupěte. Když k ní došli, odsunul se velký panel a odhalil velkolepý výhled na planetu zcela pokrytou městem – Coruscant.
„Zjistíš, že Dorvalla se velice liší od Coruscantu, Darth Maule." Sidious se nepatrně natočil směrem k Maulovi a prohlížel si jej zpoza skrytu kápě. „Tuším, že si ten zážitek vychutnáš."
„A kde budete vy, mistře?"
„Tady," odpověděl Sidious. „Budu očekávat tvůj návrat a zprávu, že tvá mise proběhla úspěšně."

Dva dny trvalo, než byli nalezeni a z trosek vyzvednuti navigační droidi, a po celou tu dobu pršelo. Řídká kaše v okolí Hradu byla tři metry hluboká. Bruit trval na tom, že bude dohlížet na celou pátrací i vyprošťovací akci. Chtěl být přítomen, až se budou droidi zkoumat.
Jen málo zaměstnanců Lommite Limited mělo přístup na odpalovací rampu a pouhá hrstka z nich se dostala k samotným transportním raketoplánům. Nepovolené úpravy takového druhu, jež přivodily havárie oněch strojů, by měly zanechat stopy po pachateli, odpovědném za teroristické metody sabotáží. Bruitovy zdroje už prokázaly, že záškodník je agentem InterGalactic Ore, ovšem jeho identita ještě nebyla zjištěna.
Skupina, kterou Bruit pověřil vyšetřováním, byla směsicí bytostí pocházejících z celkem nedalekých hvězdných systémů: z Clak´doru, Sullustu a Malastare. Jmenovitě se jednalo o Bithy, Sullustany a jednoho Grana. Všichni na sobě měli ochranné brýle, respirátory a značně širokou obuv, jejímž účelem bylo, aby se její nositel nebořil příliš hluboko do lepkavé směsi, kterou z rudného prachu vytvořil déšť. Bruit jediný okázale nosil až po stehna vysoké holínky, což představovalo jeho osobní boj za čistotu.
„Není o tom pochyb, šéfe," konstatoval Sullustan s černolesklýma očima, když podrobil jednoho z navigačních droidů typu R řadě testů. „Ten, kdo se napíchnul do tohohle mrňouse, byl ten samej, co minulej měsíc zastavil pásový dopravníky. Vsadil bych na to svůj plat."
„No nepovídej," ucedil Bruit. „Jenom jsi potvrdil to, co všichni dávno víme." Zlostně potřásl hlavou. „Odpalovací rampa bude až do odvolání nepřístupná – všichni mají zákaz vstupu. A chci, aby se dostavil k výslechu každý člen údržbářské i startovací posádky."
„A co bude s rudou, šéfe?" dotázal se jeden z Bithů.
„Zaměstnáme dočasný personál, i kdybychom měli letět na Fondor a vybrat si dělníky tam. Až budeme zase v provozu, budeme muset zdvojnásobit dodávky."
Při pomyšlení, co bude mít za následek navýšení produkce, všichni zaúpěli.
„Co na to řekne říďa?" zeptal se Sullustan.
Bruit krátce pohlédl směrem k centrále. Arrant už věděl, že byli nalezeni navigační droidi, a čekal ve své pracovně na Bruitovo hlášení.
„To se dovíte, až se vrátím," řekl Bruit.
Vyrazil k landspídru, který zaparkoval poblíže kontrolní stanice, avšak neušel ani deset metrů a jeho levá bota beznadějně uvízla v bahnité kaši. Uchopil holínku za horní okraj a doufal, že ji pouhým tahem uvolní, ale ztratil rovnováhu, přepadl na stranu a zabořil se do kaše až po pravé rameno. V této nelichotivé pozici setrval několik okamžiků a celou tu dobu uvažoval, jaký život se dá vést na Coruscantu.

„Měl jste pravdu, že to může být ještě horší," poznamenal Arrant, když Bruit vstoupil do kanceláře, celý od bahna a bez bot.
„A taky jsem měl pravdu s InterGalem. Průzkum navigačních droidů ukázal přesně to, co jsme čekali."
Pochmurný výraz zkřivil Arrantovu pohlednou tvář. „Už to zašlo moc daleko," řekl po chvíli. „Bruite, vy víte, že jsem trpělivý muž, a v zásadě také mírumilovný. Snášel jsem zatím tu ničemnou sabotáž, ale tohle už je vrchol. Ztratili jsme dva raketoplány…Podívejte, Corelliánské strojírny se právě obrátily na InterGalactic s žádostí o dodávku, kterou nejsme schopni zajistit – naplní se to, po čem InterGal toužil."
„Už se to nestane," poznamenal Bruit. „Nechal jsem uzavřít odpalovací rampu a nasadím náhradní personál."
„Máte jeden den," odtušil Arrant.
Bruit na něj užasle hleděl.
„Eriadu uzavřela s námi a InterGalem nepředstavitelný obchod," vysvětlil Arrant. „Máme doručit zboží do konce týdne, což nám dává čas maximálně na naložení lodí a hyperprostorový skok. Je to riskantní smlouva, Bruite, a Eriadu ji podepíše s tou společností, která doručí rudu včas a bez nehod. Lommite Limited tam musí být první, rozumíte?"
Bruit přikývl. „Do jednoho dne budou raketoplány zase v provozu."
„To je jenom začátek," dodal Arrant tiše. „Je téměř jisté, že do té doby se sabotérů nezbavíte. Takže místo toho si přeji, abyste přichystal naši odpověď - zcela ve stylu InterGalu." Počkal, než Bruit jeho slova vstřebá. „Chci je tvrdě zasáhnout, Bruite. Ale úder by neměl pocházet přímo od nás."

Bruit se nad tím zamyslel. „Mohli bychom se obrátit na nějakou zločineckou organizaci. Možná na Černé slunce.“
Arrant mávl rukou v odmítavém gestu. „To už je vaše věc. Čím méně o tom budu vědět, tím lépe. Jenom se nechci octnout v pozici, že by nás potom někdo vydíral.“
„Pak by bylo lepší najmout někoho nezávislého.“
„Dělejte, co uznáte za vhodné – a neohlížejte se na cenu.“
Bruit se nadechl. „Mám dojem, že po dnešku už Dorvalla nikdy nebude tím, čím bývala.“

Kapitola 4

Oblečen do lehoučkého oděvu a černého svrchního pláště, jehož kápi měl nasazenou proti hustému lijáku, kráčel Darth Maul po hlavní ulici městečka, které vystavěla společnost Lommite Limited - uprostřed toho, co kdysi bývávalo neprostupným deštným pralesem. Pod pláštěm se skrýval jílec dvoučepelového světelného meče, připnutý k pásku tak, aby byl na dosah, kdyby jej Maul potřeboval. Na Dorvalle působila gravitace o něco menší, než byl sithský učedník zvyklý, takže se pohyboval s obzvláštní elegancí.
Mezi sítí betonových ulic se rozkládalo město jako změť sériově smontovaných domů a pokřivených dřevěných staveb. Mnohým z nich scházely transpariocelové výplně oken. Ze vchodů do rozmanitých jídelen a kantýn se linula hudba, po vyvýšených chodnících se opile potácely bytosti nejrůznějšího vzhledu. Místo mělo nádech hraničních měst z odlehlých hvězdných soustav, obsahovalo běžnou směsici humanoidů s jinými rasami a staršími typy droidů, bylo sterilní a zároveň nesmírně špinavé, vedle vozidel s repulzorovými motory se tu namáhala čtyřnohá a šestinohá tažná zvířata.
Obyvatelé, kteří buď pracovali u Lommite Limited nebo okrádali její zaměstnance, vyzařovali odstup od zákonů, jež regulovaly život na planetách Jádra. Zároveň z nich čišela otrocká nádeničina a bída.
Na Coruscantu tvorové proudili hned tím, hned oním směrem, jenže tím něco sledovali. Zde panovala atmosféra bezcílnosti a života plného náhod. Jako by se ty bytosti, které se tu narodily nebo sem přijely za nějakým účelem, ponořily navěky do hlubin. Podobaly se příživníkům z nejspodnějších úrovní Coruscantu, kde nevládl zákon – zdálo se, že přijímají vše, co jim život přichystá, místo aby vzaly osud do vlastních rukou a obrátily jej ve svůj prospěch.
To odhalení Maula fascinovalo stejnou měrou, jako ho deprimovalo. Dospěl k rozhodnutí, že potřebuje nahlédnout do věcí pod povrchem.
Vzduch byl ztěžklý vlhkostí a horkem, z okolního lesa se ozývalo různé bzučení a cvrkání, které tvořilo zvukové pozadí. Maul vnímal koloběh života, princip útok nebo útěk, nikdy nekončící boj o přežití. A les přenesl něco ze sebe i na město. Protože i zde žily bytosti, které se neštítily lovit a zabíjet, aby jejich tělo dostalo požadovanou výživu. Takové případy mělo upravovat jakési pozlátko zákona, ale pod tím pozlátkem číhala mnohem primitivnější morálka. Ta dovolovala soupeřům, aby si vyřídili své záležitosti beze strachu, že se do toho budou míchat strážci pořádku, soudci - nebo ještě hůř, rytíři Jedi.
Mizerný život.
Maul vymrštil pravou ruku a chytil jakýsi letící hmyz, vešel se mu akorát do dlaně. Třepotající se členovec ležel v Maulově dlani zpola omráčen, možná se na nějaké jednoduché úrovni i divil, na jaký druh predátora to vlastně narazil. Všech šest nohou toho tvora hrabalo do vzduchu, tykadla sebou škubala. Skvrny kolem hmyzích očí a krunýřem obrněné tělo vydávaly slabou nazelenalou záři.
Darth Maul si brouka prohlédl a pak ho pustil, aby se živočich připojil k bzučící mase obklopující město.
Mistr mu ukázal mnoho míst, ovšem Maul byl vždy pod jeho dohledem, a teď je najednou někde sám, cizinec na cizí planetě. Přemýšlel, zda by se někdy dostal na planetu, jako je Dorvalla, kdyby to nebylo kvůli mistrovi a životu, jenž byl Maulovi umožněn. Byl vychován k přesvědčení, že je výjimečný, a přijal ten pocit. Každá a tak častá pochybnost se samovolně rozplynula a zůstal jen údiv.
Opustil své myšlenky a zrychlil krok.
Jeho sithský výcvik mu dovoloval určit slabiny charakteru nebo tělesných dispozic u každého z těch rozličných tvorů, které míjel. Spolehl se na instinkt Temné strany, že ho dovede k nejlepšímu způsobu, jak dovést tuto misi ke zdárnému konci.

Maul se zastavil u vchodu do hlučné kantýny. Bylo to jedno z těch míst, kde se každý vstupující hned ve dveřích střetne s pohledy přítomných hostů, takže vešel rychle – většina postřehla jen rozmazanou čáru a pro jiné byl pouze dalším z dělníků, který se spěchá ukrýt před deštěm. Vklouzl na barovou židli, kápi si ponechal nasazenou a obličej natočil z profilu, jakmile se k němu přiblížila obsluha baru, lidská žena.
„Co ti můžu nabídnout, cizinče?“
„Čistou vodu,“ zavrčel Maul.
„Šetříš, co?“
Maul učinil prsty nenápadné gesto. „Přineseš mi pití a necháš mě o samotě.“
Svalnatá, potetovaná žena dvakrát zamrkala. „Přinesu ti pití a nechám tě o samotě.“
Maul rozšířil své periferní vidění, aby mohl sledovat dvě přilehlé místnosti. Využil přitom zrcadlo nad barem, aby spatřil to, co jeho oči nemohly, a ohledně zbytku se spolehl na Temnou stranu.
Uvnitř kantýny panovalo ovzduší ospalé nevšímavosti, byl tu cítit alkohol a mastné jídlo. Osvětlení bylo záměrně tlumené. Hmyz různé velikosti poletoval okolo lamp a několik dětí všemožných ras běhalo dovnitř a ven. Muži a ženy se otevřeně bratříčkovali, nevázaně a lehkomyslně. Nesourodá kapela složená z Bithů a tlustých Ortolanů se starala o hudební produkci. U baru se bavili Weequayové s Ugnaughty i Twi´lekové s Gandy. Maul představoval jediného

Iridoniana v kantýně, ovšem nebyl tu jediným zástupcem zabrácké rasy.
Jestliže někteří z obyvatel, které Maul míjel na ulici, byli lovci podobní kočkám manka, pak tady seděli nerfové, jimiž se šelmy živily – ti, kteří holdovali opilství, hazardním hrám a jiným neřestem. Právě ten nedostatek sebekázně Maula znechucoval. Disciplína je klíčem k moci. Neochvějná kázeň z něj vykovala vynikajícího šermíře a válečníka. Kázeň mu umožnila vzdorovat gravitaci a zpomalit příval smyslových vjemů, takže se mohl zrychleně pohybovat z jednoho okamžiku do druhého.
Maul znovu zaostřil a tentokrát zvětšil dosah svého sluchu, aby zachytil obsah okolních rozhovorů. Valná většina z nich byla tak všední, jak očekával, točily se kolem klepů, flirtování, malicherných potíží a plánů do budoucna, které se nikdy nesplní.
Pak zaslechl slovo sabotáž a jeho uši zbystřily. Návštěvník, jenž to slovo vyřkl, byl podsaditý člověk, usazený po Maulově pravici v boxu podél zadní stěny kantýny. Naproti němu seděl další člověk, vysoký a s tmavou kůží. Oba muži byli oblečeni v tenkých šedých kombinézách, které byly běžným oděvem zaměstnanců Lommite Limited. Protože však neměli lommitový prach ani ve vlasech, ani na oblečení, bylo jasné, že nejsou horníci.
Třetí muž robustního vzhledu a s rovnými zády se k nim připojil, zatímco ty dva Maul koutkem oka sledoval. Maul usrkl doušek vody a trochu se natočil směrem ke kóji.
„Předpokládal jsem, že vás dva najdu tady," řekl nově příchozí.
Zavalitý muž se usmál a udělal mu místo na polstrované sedačce. „Vstup do naší pracovny a koupíme ti pití."
Třetí muž se posadil, ale nabídku odmítl zavrtěním hlavy. „Možná později."
Druzí dva si vyměnili překvapený pohled. Maul odezíral vyššímu muži ze rtů: „Když nepije, tak se děje něco vážného."
Třetí muž přikývl. „Šéf svolal zvláštní schůzku. Máme bejt u něj za půl hodiny."
„Nemáš ponětí proč?" otázal se ten zavalitý.
„Musí to bejt kvůli tý nehodě raketoplánů," domyslel si muž naproti němu. „Bruit už možná má vodítko k pachatelům."
Maul to jméno poznal. Bruit je vedoucí terénních operací Lommite Limited. Tito tři muži možná patřili k ostraze.
„Jako by byla nějaká pochybnost o vinících," slyšel říkat toho tlustého.
„Je v tom ještě víc," pronesl třetí muž a ztišil hlas natolik, že se Maul musel téměř namáhat, aby ho slyšel. „Arrant prej přemejšlí, jak jim to vrátíme."
Zavalitý muž si trochu odsedl od stolu, který dělil box na dvě části. „No, už bylo načase."
„Řek bych, že tohle přímo volá po další rundě," poznamenal jeho kolega.
Maul nadále poslouchal, ale jeho oči už se neupíraly na hovořící muže, nýbrž na něco, co postřehl na zdi nad boxem. Podobalo se to světélkujícímu broukovi, jehož před chvilkou polapil. Ovšem tenhle se nehýbal z jednoho místa na zdi. Příčina se ozřejmila hned, když Maul tu věc prozkoumal Sílou. Nejenže to byla napodobenina, ale také odposlouchávací zařízení.
Maul prozkoumal místnost, pak se otočil k zrcadlu. Zařízení nebylo nijak rafinované, prozrazovala to už jeho přehnaná velikost. I tak to neznamená, že ti, kdo odposlouchávají muže z ostrahy, musí být tady v kantýně. Ovšem Maul měl podezření, že zde jsou. Aniž by se na něj díval, zaměřil svou pozornost na mechanického brouka a odfiltroval veškeré rušivé elementy – rytmickou hudbu, desítky různých rozhovorů, hluk sklenic srážejících se v přípitku, nalévání toho či onoho alkoholu. Jakmile dokázal rozeznat tlumené pípání vysílače odposlouchávacího zařízení, zaposlouchal se a hledal stopy po přijímači, s nímž byl vysílač ve spojení.
U kruhového stolku ve vedlejší místnosti seděl Rodián a dva Twi´lekové, zdánlivě zabraní do karetní hry – s největší pravděpodobností to byl sabacc. Maul je chvilku pozoroval. Hráli nějak roztěkaně. Studoval výrazy jejich tváří, zatímco ochranka pokračovala v hovoru. Když jeden z mužů pronesl něco zajímavého, Rodiánovy složené oči zableskly a jeho krátký rypák se stáhl ke straně. V tentýž okamžik sebou zaškubaly lekku obou Twi´leků a jejich bledé obličeje nepatrně zrůžověly.
Na Rodiánově levém uchu byl zavěšen přijímač v podobě náušnice, oproti tomu přijímače Twi´leků napodobovaly skvrny na kůži a maskovaly se tak jako tetování zdobící lekku.
Maul si byl jist, že to trio tajně pracuje pro jediného soupeře Lommite Limited na Dorvalle, InterGalactic Ore. Rodián byl uveden na datadisku, který mu dal Sidious. Je možné, že to jsou sabotéři sami.
Jeho oči se zabodly zpět do odposlouchávacího zařízení a mužů z ostrahy. Nejspíš byli zvyklí pít v tom samém boxu noc co noc a vůbec si neuvědomovali, že je někdo špehuje. Taková neopatrnost Maula dráždila až k nepříčetnosti. Ti muži si zaslouží jakékoli následky, jež z jejich lehkomyslnosti vyplynou.

Kapitola 5

Tři muži z ostrahy opustili kantýnu po svých a ubírali se po pruhu stop, který se vinul skrze hustý les. Maul je sledoval z bezpečné vzdálenosti a ukrýval se ve stínech, protože na obloze vyšel měsíc, stříbřitě bílý a zrovna v úplňku.
Cestička se nakonec vynořila u stěsnané skupinky chatrných domků, z nichž mnoho spočívalo ve výšce na podpěrách, aby byly co nejdál od obřích louží dešťové vody. Vlhkost byla téměř nesnesitelná.
Stavba, ke které trojice mužů zamířila, byla vyvýšená hranatá budka s kovovou střechou nakloněnou tak, aby odváděla dešťovou vodu do železobetonové nádrže. Jediné dveře do domku byly přístupné prostřednictvím schodiště, strmého jako žebřík. Na rozbahněné půdě před průčelím stál zaparkovaný zrezivělý landspídr s prasklým čelním sklem.
Maul zůstával pod stromy, zatímco tlustý muž zaklepal na dveřní rám a otevřel mu mohutně stavěný člověk.
„Pojďte nahoru," řekl. „Všichni ostatní už tady jsou."
Bruit. Darth Maul počkal, než ostraha zmizí uvnitř, pak si pospíšil ven ze stínů a skrčil se pod otevřeným bočním oknem. Nespokojený s touto volbou radši vlezl pod dům, vyšplhal po jedné z podpěr a vmáčkl se mezi nosníky pod

vstupním pokojem. V místnosti nad ním kdosi naléval tekutinu do několika sklenic.
Maul vydoloval z náprsní kapsy svého oděvu miniaturní nahrávací přístroj a umístil jej na spodní stranu neohoblovaných podlahových prken.
„Zkrátka a dobře," začal Bruit, mezitímco se plnily sklenice. „Arrant se rozhodl, že potřebujeme vyrovnat ztráty na bitevním poli. Udeříme na InterGal při akci Eriadu. Naše dodávka se dostane na planetu a ta jejich ne."
Někdo hvízdl překvapením.
„A uvědomuje si šéf, co hodlá rozpoutat?" otázal se možná ten samý muž. „To povede ke skutečný válce."
„Ten příkaz vydal sám Arrant," poznamenal Bruit. „Už bojoval v zákopech. To jsou jeho slova - a tohle je jeho show."
„Jeho show a naše živobytí," poukázal kdosi na nevýhodu. „Musí existovat lepší způsob, jak to vyřídit. Co takhle požádat Senát, aby zasáhl?"
„To je léčba, která by mohla bejt horší než nemoc," odpověděl někdo jiný a Maul se dobře bavil. „Senát to odloží k výborům, který vedou zkorumpovaný byrokrati. Bude trvat měsíce, než se naše stížnost dostane k soudu."
„Žádný Senát, žádné soudy," uzavřel diskusi Bruit. „Už je rozhodnuto. Je to na nás."
„Takže co se stane na Eriadu?"
„Zjistili jsme přesnou trasu, kterou poletí lodě InterGalu. Berou to přes Rimmu 13 a mají se vynořit z hyperprostoru ve 14 hodin eriadského místního času. Lidi, které jsme pověřili, aby úder provedli, budou moct vypočítat přesné souřadnice."
„A koho jsme najali?"
„Klan Toom."
Ze všech koutů se začaly ozývat poděšené reakce.
„Hrdlořezové," poznamenal kdosi.
„Přesně tak," přisadil si Bruit. „Jenže se potřebujeme s někým spojit, abychom to zvládli, a Arrant je ochoten financovat jakékoli řešení. Když využijeme jejich služeb, nikdo nás nebude podezřívat, a Arrantovi je to fuk, protože si nepřeje vědět víc, než musí. Chce mít čisté ruce, zatímco já vyřídím obchodní záležitosti. Kromě toho, klan Toom má prostředky, aby svou práci dotáhl do konce."
„A žádný zábrany, který by jim stály v cestě."
„Souhlasili s podmínkama?"
„Hned napoprvé," ujistil Bruit. „Stejně si občas přeju, aby Lommite Limited i InterGal někdo prozíravější srazil na kolena a ze zbytků vybudoval jedinou společnost."
Několik sklenic si spolu přiťuklo.
„Takže jakej je náš úkol, šéfe, když už je všechno zařízený?"
Bruit si odfrkl. „Musíme se přichystat na protiúder InterGalu."
Maul odtrhl nahrávací zařízení z prken a seskočil dolů na jílovitou zem pod domem. Dost dlouho zůstal potichu skrčený ve tmě, naslouchal zvukům vzdáleného smíchu a cvrkání nejrůznějšího hmyzu. Pak si vzpomněl na Coruscant a na okamžik, kdy mu mistr položil onu otázku ohledně jeho dvoučepelové zbraně.
Zdá se mi výhodnější, když jsem schopen útočit oběma konci, odpověděl Maul.
A jeho mistr to souhlasně okomentoval: Musíš to mít na mysli, až budeš na Dorvalle.
Maul sáhl pod plášť a odepnul si od pásku dlouhý válec. Jeden konec a pak druhý, řekl si v duchu. Oba slouží stejnému účelu.

Maul počkal, až bude měsíc nízko nad obzorem, než se vydal k centrále Lommite Limited na úpatí srázu. Sabotáže měly za následek, že komplex budov byl velice přísně hlídán. Ozbrojené stráže přecházely sem a tam, některé z nich byly doprovázeny šelmami uvázanými na řetěz. Silné reflektory vrhaly na rozlehlé pozemky kruhy zářivého světla. Celý areál byl obrouben pět metrů vysokým elektrickým plotem.
Maul strávil hodinu studováním tras stráží, periodických záblesků reflektorů, vysoko čnícího plotu a laserových detektorů pohybu, jejichž paprsky vytvářely hustou síť nad širokým trávníkem za plotem. Byl si jistý, že pozemky jsou sledovány kamerami snímajícími teplotu, jenže s těmi nemohl udělat skoro nic, aniž by zanechal stopy po své návštěvě. Průzkumný droid by mohl zjistit všechno, co Maul potřeboval, ale nebyl čas a navíc to chtěl provést osobně.
Aby vyloučil možnost, že jsou do země nastraženy tlakové snímače, použil Sílu a vrhl přes plot několik kamenů. Jakmile zasáhly určitá místa na trávníku, čekal na nějakou reakci, avšak hlídky u vstupních bran pokračovaly ve své práci.
Když usoudil, že si zapamatoval veškeré výsledky svého pozorování, setřásl z ramen plášť a vyskočil přímo nahoru, aby se dostal přes plot. Dopadl přesně tam, kde spočívalo několik kamenů, které sem předtím hodil. Několika dalšími skoky s mezipřistáními se konečně dostal ke zdi hlavní budovy, po celou dobu se pohyboval tak rychle, že ať už byl zachycen na jakémkoli holozáznamu, nebude na něm Maul vidět, pokud se záznam nepřehraje zpomaleně.
Došel k prvním dveřím a shledal, že jsou zamčené, takže obcházel budovu kolem dokola a zkoušel ostatní dveře i okna. Všechno bylo zajištěné.
Ozkoušel stejným způsobem jako u trávníku, jestli je plochá střecha stavby vybavená tlakovými a pohybovými detektory. Když se vymrštil nahoru, stanul v prostoru plném solárních článků, střešních oken a trubek chladicího systému. Došel k nejbližšímu oknu a zapnul světelný meč. Už téměř ponořil čepel do transpariocelové výplně, ale najednou se zarazil a podezíravě se na průhledný panel zahleděl. Do transparioceli byly zapuštěny řetízky tenké jako vlas, které by spustily alarm, jakmile by je někdo přerušil.
Maul deaktivoval meč, znovu si jej připjal k pasu a posadil se, aby nad celou věcí popřemýšlel. Je nepravděpodobné, že by hlavní počítač Lommite Limited byl samostatná jednotka. Určitě bude přístupný i zvnějšku. Bruit by k němu mohl mít přístup. Maul si vynadal, že ho to nenapadlo dřív. Ale ještě není pozdě, aby toto své opominutí napravil.

Maul se vrátil k Bruitově domku chvíli před úsvitem. Na rozdíl od podnikové centrály nebyla vyvýšená stavba nijak chráněna. Vedoucí terénních operací buď neměl žádné nepřátele, nebo mu to bylo jedno. Možná, že se Bruit odevzdal osudu, pomyslel si Maul. V každém případě na tom vůbec nezáleží.
Obešel dům kolem dokola a u několika oken se přitáhl k parapetu až po bradu, aby nahlédl dovnitř. V zadním pokoji se Bruit rozvaloval na dvou k sobě sražených postelích a napůl vyčuhoval z moskytiéry, jež ho měla chránit před nočním hmyzem sajícím krev. Zlehka chrápal, byl úplně oblečený a zpitý do němoty. Na malém stolku vedle postele stála napůl prázdná láhev brandy.
Maul zaťal zuby. Ještě víc lehkomyslnosti a nedostatku disciplíny. Nenašel v sobě ani špetku soucitu s tím mužem. Slabí musí být odstraněni.
Maul vešel odemčenými dveřmi a přelétl pohledem vstupní místnost. Bruit byl muž nemnoha světských statků a nebyl ani trochu pořádný. Jeho obydlí bylo tak chaotické, jak vypadal celý jeho život. Stísněný prostor páchl zkaženým jídlem a lommitový prach pokrýval každou vodorovnou plochu. Z kohoutku nad dřezem odkapávala voda, což by se dalo snadno spravit. Různí pavoukovci utkali ve všech rozích dokonalé sítě.
Maul začal hledat Bruitův osobní počítač a našel ho v ložnici. Šlo o přenosné zařízení, jen o málo větší než lidská dlaň. Přitáhl si počítač Sílou a zapnul ho. Obrazovka ožila a zobrazilo se menu. Maulovi trvalo jen pár mžiků najít si přístup k centrálnímu počítači Lommite Limited, ovšem tuto noc už podruhé shledal, že je zamčeno.
Systém se dožadoval Bruitových otisků prstů.
Maul by byl schopen nabourat se do hlavního počítače i bez nich, jenže by po sobě zanechal zřetelnou stopu. Utajení je mocná zbraň, říkával mu mistr.
Maul se upřeně zahleděl na Bruita. Nepatrným pohybem levé ruky otočil muže na záda. Člověk protáhle zaúpěl, zřejmě kvůli nějakému tíživému snu. Maul pokynul a Bruitova pravá ruka se zvedla, zápěstí ohnuté a vnitřek dlaně směřující nahoru. Poté poslal počítač vzduchem k muži a jemně přiložil displej na natažené prsty. Jakmile se ozvalo souhlasné pípnutí, uvolnil Bruitovu paži a otočil muže zpátky na bok.
Ve chvíli, kdy Maul opouštěl ložnici, se už vypisovaly jednotlivé položky databáze. Maul si vybral soubory související s hrozící událostí na Eriadu a otevřel je.

Kapitola 6

Protože nastal čas oběda, v kantýně panoval čilý ruch, když se Darth Maul vplížil dovnitř a vyhlédl si místo u stolku v rohu malé přilehlé místnosti. Venku bylo šero a město zaplavoval hustý liják. Maul si ponechal nasazenou kápi, přestože z ní kapalo, a odpojil se od davu, přičemž ignoroval těch několik krátkých pohledů, jichž se mu dostalo.
Dva muži z ochranky Lommite Limited obsadili své obvyklé místo, cpali se tučným jídlem a mluvili s plnými ústy.
Nedaleko od Maula seděli u karetního stolku Rodián a dva Twi´lekové, které minulý večer odhadl jako špicly InterGalactic Ore. Záhy si k nim přisedla tmavovlasá lidská žena, položila na stůl hromádku kreditů a připojila se k probíhající hře sabaccu. Maul rozpoznal přijímač v náušnici, jež zdobila ženino levé ucho.
Vyčkal, až se ti čtyři zaberou do odposlouchávání rozhovoru ostrahy. Pak nepatrným pohybem ruky, za pomoci Síly, odtrhl od zdi nad boxem odposlechové zařízení, nato nechal mechanického brouka prosvištět až do malé místnosti a přistát přímo do středu karetního stolku.
Rodián poděšeně ucukl od stolu a evidentně nepoznal, že brouk patří právě jim. „Novej hráč ve hře.“
Jeden z Twi´leků zdvihl otevřenou dlaň do výše ramene. „Ne na dlouho.“
Jeho odrápená ruka už téměř dopadla a zařízení by rozdrtila, avšak žena popadla Twi´leka za zápěstí a podařilo se jí ničivému úderu zabránit.
„Počkej,“ zašeptala naléhavě. „Slyšela jsem tvůj hlas.“
„To bude tím, že jsem něco řek,“ odpověděl Twi´lek.
„Ve sluchátku,“ trvala na svém žena a nenápadně na svůj přijímač ukázala. „A teď slyším svůj hlas.“
„Slyším tvůj hlas,“ podivil se zmatený Rodián.
„Co to sakra…“
Twi´lekův hlas se rozplynul do ztracena a všichni čtyři se zaklonili zpátky do tuhých dřevěných židlí. Užasle zírali na odposlouchávací zařízení.
„To je naše,“ poznamenala žena konečně.
Rodián jí věnoval pohled. „A co dělá tady?“
Maul použil Sílu a začal broukem pohybovat.
„Leze všude kolem, to dělá,“ řekl s notnou dávkou úzkosti jeden z Twi´leků. Letmo pohlédl přes rameno na muže z ochranky, zabrané do řeči, a poté se zadíval na své kolegy.
Maul aktivoval dálkové ovládání, které naladil na frekvenci vysílače.
„Mluví k vám klan Toom,“ vyslal brouk do náušnic a falešných skvrn na kůži, v nichž spiklenci ukrývali své přijímače.
Čtveřice si vyměnila překvapené pohledy.
„Zkrátka a dobře, Arrant se rozhodl udeřit na dodávky InterGalactic Ore. Žádná stížnost k Senátu. Rozpoutá otevřenou válku. Už je rozhodnuto.“
Zaujatá tím, co slyší, si žena pravým ukazováčkem posunula náušnici blíž, aby se zlepšila kvalita zvuku.
„Klan Toom zná způsob, jak to vyřídit – taková léčba na nemoc. InterGal může ovládnout bitevní pole, když nás najme, abychom udeřili u Eriadu. My z klanu Toom bychom si přáli srazit Lommite Limited na kolena. Někdo prozíravější by mohl z trosek vybudovat novou organizaci.

Zjistili jsme trasu, kterou poletí na Eriadu lodě Lommite Limited, a přesné výstupní souřadnice. Berou to přes Rimmu 18 a mají se vynořit z hyperprostoru ve 13 hodin eriadského místního času.
Už jsme byli v zákopech. Tohle je naše živobytí. Můžeme zasáhnout a provést úder. Klan Toom má prostředky, aby svou práci dotáhl do konce. Nikdo nás nebude podezírat. Nemáme zábrany to udělat.
Jestli chcete spolupracovat, musíte být ochotní financovat naše řešení. Spojte se s námi.“
Maul strávil celé dopoledne falšováním záznamu, jenž pořídil během porady v Bruitově domě. Dokonce musel upravovat i výšku tónu, aby přeházené fráze zněly, jako by je pronesla jediná osoba. Zdálo se, že výsledek přinesl kýžený efekt. Čtveřice spiklenců stále zírala na brouka, jehož sem původně sami propašovali. Žena měla mírně pootevřená ústa a lekku obou Twi´leků se třásly.
Maula potěšilo, když Rodián řekl: „Tohle se musí nahlásit přímo u vedení – a hned teď.“

Heslo klanu Toom znělo „Zaplať nám dost a planety se začnou srážet“. Začínali jako legitimní záchranná organizace a používali ohromný interdikční křižník k vysvobozování lodí, které uvízly v hyperprostoru. Protože Interdictor uměl vytvořit iluzi olbřímího množství hmoty, mohl tím donutit ohrožené lodi, aby přeskočily zpět do reálného prostoru. Přestože odměny za takovou práci bývaly značné, nikdy nebyly dost velké, aby uspokojily potřeby klanu, a tak se organizace po několika letech vrhla na dráhu pirátů. Svým interdikčním křižníkem odchytávali nákladní lodě i plavidla s cestujícími, případně se nechávali najímat zločineckými organizacemi, pro něž pašovali koření a jiné nezákonné zboží. Avšak úplně se lišili od Huttů nebo Černého slunce: na ty se dalo spolehnout, že se zachovají čestně a dodrží podmínky jakékoli dohody. Jedinou motivací klanu Toom byl zisk. Jakožto pouhý malý spolek si nemohli dovolit ten luxus odmítat zakázky, od nichž dávaly - kvůli jakési pochybné zločinecké etice - ruce pryč i velké organizace. Tento postoj jim zajistil místo vyděděnců dokonce i mezi kriminálníky.
Hlavní stan klanu sídlil v podzemní pevnosti na neobydlených severních pustinách Dorvally. Za to, že zajistí bezpečnost jejich raketoplánů a lodí naložených rudou, dostával klan pravidelnou apanáž od Lommite Limited i od InterGalactic Ore. Podstatná část těchto příjmů padla na podplácení důstojníků dorvallské Armády dobrovolníků, která se zase měla starat o bezpečí klanu – za jediné podmínky: že se klan zdrží svých aktivit v sektoru Videnda. Jelikož Eriadu do tohoto sektoru nenáležela a klan očividně nedbal na to, že dostává zaplaceno také od InterGalu, přijal od Lommite Limited velkorysou nabídku: štědrá částka republikových kreditů výměnou za trochu sabotérské práce. InterGalactic zkrátka bude muset pochopit, že povaha jejich obchodního vztahu s klanem Toom se změnila. A co víc, dohoda s Lommite Limited nevylučuje možnost uzavřít podobný pakt s InterGalem – kterýžto případ jistě nastane po akci na Eriadu. Klan byl vlastně pevně rozhodnut zkontaktovat InterGal a přijít s návrhem sám.
Nikdo z klanu nečekal, že se jim InterGal ozve ještě před operací Eriadu. Weequay s kožovitou tváří - Nort Toom osobně – přijal holopřenos od Caby´Zana, šéfa ochranky InterGalu. Klan sestával především z Weequayů a Niktů, jejichž domovské planety ležely daleko odtud, ovšem do klanové rodinky patřili též Aqualishové, Abyssinové, Barabelové a Gamorreáni.
„Chtěl jsem si s vámi promluvit o nedávné nabídce, kterou jste nám učinili,“ začala Caba´Zanova projekce. Byl to svalnatý Falleen, který vypadal téměř úplně jako člověk, jenže měl zelenou kůži.
„O nedávné nabídce,“ zopakoval opatrně Nort Toom.
„Zničit lodě Lommite Limited u planety Eriadu.“
Toomovy zapadlé oči kmitly z holoprojektoru na jednoho z jeho weequayských společníků, jenž stál opodál.
„Aha, o téhle nabídce. Máme tolik práce, že je občas těžké mít osobně o všem přehled.“
„Rád slyším, že obchody jdou dobře,“ poznamenal Caba´Zan neupřímně.
„Mám pocit, že půjdou ještě líp.“
Falleen přešel rovnou k věci. „Jsme ochotni zaplatit sto tisíc republikových kreditů.“
Toom se snažil nedat najevo své nadšení. To byla dvakrát taková částka, než kterou jim zaplatil Patch Bruit.
„Chceme dvě stě tisíc.“
Caba´Zan zavrtěl holou lebkou. „Můžeme vám dát nejvýš sto padesát – když se osobně zaručíte za výsledek.“
„Dohodnuto,“ řekl Toom. „Jakmile budou kredity převedeny, učiníme potřebné kroky.“
Caba´Zan se tvářil pochybovačně. „Jste si jistí těmi výstupními souřadnicemi jejich lodí a dobou příletu?“
„Možná bychom se na to měli ještě podívat,“ navrhl Toom.
„Říkali jste trasa Rimma 18 a vynoření ve 13 hodin eriadského místního času – jestli se něco nezměnilo.“
„Jenom k lepšímu,“ řekl povzbudivě Toom. „Jenom k lepšímu.“
„Ať to vypadá jako nehoda.“
„To je možná ten nejlepší způsob, jak to nastrojit, taky máte ten dojem?“
„A nechceme, aby si s tím kdokoli spojoval InterGal.“
„O to se postaráme.“
Toom vypnul holoprojektor, posadil se a založil si své obří ruce za hlavu.
„Myslíte si, že vědí o naší dohodě s Lommite Limited?“ dotázal se jeho podřízený se zřejmou nedůvěrou.
„Vůbec mi to tak nepřipadalo.“
„InterGal nám nabízí třikrát víc než Lommite. Budeme Bruitovi vracet jeho peníze?“ Toom se odhodlaně naklonil dopředu. „Nevidím k tomu důvod. Musíme se jenom postarat, abychom dodrželi obě smlouvy.“ Široce se zazubil. „Jsem nucen připustit, že tohle zcela vyhovuje mému smyslu pro nefér hru.“
„Máte na mysli - “
„Přesně. Zničíme obě flotily.“

Kapitola 7

Eriadu byla slibně se rozvíjející planeta v jedné z odlehlých hvězdných soustav. Nacházela se poblíže křižovatky Rimmské a Hydiánské obchodní cesty a dávala najevo ohnivé nadšení průmyslem, zdejší obyvatelé totiž věřili, že dosáhnou svého cíle a Eriadu se stane nejvýznamnější planetou v sektoru. Za tím účelem zde dokonce vznikl malý podnik, zabývající se výrobou lodí. Společnost vlastnili a též řídili vzdálení bratranci Nejvyššího kancléře Valoruma, jenž předsedal galaktickému Senátu na Coruscantu.
Technické vybavení orbitálních loděnic Eriadu bledlo ve srovnání s Corellií a Kuatem, avšak mezi menšími loděnicemi měl tento svět pouze jediného protivníka – Sluis Van, ležící zcela na výspě Galaxie, tudíž mimo všechny důležité obchodní cesty.
Místní viceguvernér udělal hodně pro to, aby napomohl vznikajícímu partnerství mezi Eriadu a Dorvallou, zdůrazňoval zejména, jak je pro Eriadu nesmyslné dovážet lommit z Vnitřního okraje, pokud Dorvalla je prakticky sousedem. Množství rudy, které spotřebovaly Eriadské závody a Valorumovy loděnice, bylo natolik velké, že Lommite Limited ani InterGal nemohly každá zvlášť objednávkám vyhovět – ovšem v tom viceguvernér Tarkin neviděl problém. Rozhodně odmítl nařčení, že celou záležitost připravil jako soutěž, nicméně nebylo sporu o tom, že právě o zápas jde. Tarkin prý dokonce řekl, že ta společnost, která s nimi podepíše výnosnou smlouvu, zřejmě bude moci odkoupit svého konkurenta.
Tarkin zvolil jednu ze stanic na oběžné dráze Eriadu, aby zde zpečetil potenciální dohodu s jednou ze společností, k čemuž sezval všechny důležité účastníky hry: Jurnela Arranta a jeho protějšek z InterGalu, zodpovědné činitele Eriadských závodů a Valorumových loděnic, velkou spoustu obchodníků, kteří se budou rovněž snažit z nového partnerství něco vytěžit, a Tarkin sám zde zastupoval politické zájmy planety.
Všichni byli oblečeni do svých nejkrásnějších rób a tunik, postávali na prostranném podlaží orbitální stanice a očekávali přílet rudou naložených nákladních lodí, jež sem vypravily Lommite Limited a InterGal. Očekávalo se, že druhá flotila se vynoří z hyperprostoru hodinu po té první.
„Jsem si jist, že toto bude pro nás všechny šťastný den," říkal zrovna viceguvernér Arrantovi a předákovi Eriadských závodů. Tarkin byl štíhlý muž bystré mysli a značně vznětlivé povahy. Stál upjatě jako vojenský důstojník a jeho modré oči prozrazovaly, že nemá smysl pro humor a neví, co je soucit.
„Řekněte mi, Arrante," zeptal se čelní představitel závodů, „myslíte, že nastane čas, kdy sama Lommite Limited bude schopna dodávat dost rudy, aby pokryla naše objednávky – které ostatně plánujeme už na brzkou dobu?"
„Jistě," odvětil sebevědomě Arrant. „Je to pouze otázkou navýšení počtu našich těžebních lokalit." Otočil se k Bruitovi a vtáhl jej do konverzace.
„Tady Bruit je mimo jiné vedoucí našich terénních operací. Zrovna nedávno mne upozornil na bohaté naleziště, ani ne sto kilometrů od naší současné centrály."
Bruit přikývl. „Naše průzkumné týmy -" začal, když mu jeden ze členů ostrahy skočil do řeči.
„Promiňte, šéfe, že vás přerušuju, ale musíme si promluvit v soukromí."
Arrant ustaraně přihlížel, jak se Bruit nechává odvádět stranou.
„Co se děje?" dožadoval se vysvětlení Bruit, jakmile se dostali z doslechu.
„Něco vytáhlo lodě z hyperprostoru chvilku před očekávaným vynořením. Neznáme příčinu. Moh by to bejt problém s hypermotorem nebo nezmapovaný cizí těleso."
Bruit zaslechl, jak lidé za ním zalapali po dechu. Když se otočil, všichni sledovali rozměrné obrazovky, které nabízely pohled na loděnice kroužící po oběžné dráze planety. Nedaleko od loděnic se mimo kurs vracelo do reálného prostoru několik nákladních lodí s matnými trupy.
„Bruite, to jsou naše lodě?" optal se Arrant se vzrůstajícím znepokojením.
„Ano, ale zajímalo by mě, proč se vynořily předčasně."
„To je nanejvýš nečekané," poznamenal Tarkin. „Nanejvýš nečekané."
Vyšňořený dav se znovu vzrušeně nadechl. Bruit šokovaně přihlížel, jak se z hyperprostoru začíná nořit druhá skupina lodí.
„InterGalactic," vydechl nevěřícně muž z ochranky.
„Vždyť se srazí!" vypískl kdosi.
„Bruite!" zařval Arrant, z tváře se mu vytratila veškerá barva. „Dělejte něco!"
Bruit odvrátil zrak od obrazovky.
Výkřiky a jekot, úpění a vzlyky i záblesky světla z výbuchu, jež se zrcadlily na naleštěné podlaze luxusní paluby, mu sdělily všechno, co potřeboval vědět. Flotily Lommite Limited a InterGalu se staly aktéry hromadné srážky. Aniž by se díval, Bruit už viděl lommitový prach, prýštící z roztrhaných trupů lodí, díky němuž se celé nejbližší okolí loděnic mění v bílou krajinu, tak bílou jako Bruitův kypící vztek, jenž mu vřel za pevně stisknutými víčky.
„Klan Toom," vyštěkl na muže z ostrahy. „Hráli na obě strany."
Někdo vrazil do Bruita zezadu. Byl to Jurnel Arrant, který couval od obrazovek, ochromený hrůzou.
„Jsme na mizině," mumlal. „Jsme na mizině." Bruit zatřásl hlavou, aby se vzpamatoval, a položil muži z ochranky ruce na ramena. „Pošli zprávu Caba´Zanovi z InterGalu," nařídil. „Řekni mu, že se musíme co nejdřív sejít."

Díky svému pečlivému zpracování bylo odposlouchávací zařízení dokonale podobné ohňovému brouku. Spočívalo mezi Bruitem a Caba´Zanem na nízkém stolku v Bruitově obývacím pokoji a zpívalo svou písničku: „Zkrátka a dobře, Arrant se rozhodl udeřit na dodávky InterGalactic Ore. Žádná stížnost k Senátu. Rozpoutá otevřenou válku. Už je rozhodnuto…"

Caba´Zan si přejel rukou po holé lebce. „Zvláštní. Zní to skoro jako váš hlas.“
Bruit stiskl víčka, pak je otevřel a pohlédl Falleenovi do očí. „Protože to původně byl můj hlas. Řekl jsem to – tedy aspoň většinu z toho – právě v této místnosti.“
Caba´Zanovo čelo se svraštilo. „Nerozumím.“
„Informoval jsem svoje muže o tom, co se stane lodím InterGalu na Eriadu. Někdo ten rozhovor nahrál.“
„Někdo z vašich mužů?“
Bruit poděšeně potřásl hlavou. „To nevím.“
„Pak tedy někdo z klanu Toom.“
Bruit si skousl spodní ret. „Proč by falšovali záznam a potom prováděli takové vylomeniny vašim lidem v kantýně? Kromě toho není možné, aby klan pronikl do databáze Lommite Limited a zjistil výstupní souřadnice našich lodí. Tak chytří nejsou. Musel to být někdo z vašich lidí.“
„Ti nejsou o nic chytřejší,“ namítl Caba´Zan. „Ani tak přičinliví. O vašich plánech bychom nic nevěděli, kdyby nám je ten brouk neprozradil.“
Bruit umlčel napodobeninu hmyzu a znepokojeně pohyboval čelistí. „Zjistím později, kdo to má na svědomí. Nejdřív si to vyřídím s klanem Toom.“
Caba´Zan zúžil oči. „Udělali hlupáky z nás obou, Bruite. Jestli naznačujete, že se hodláte pomstít, chci se toho účastnit.“
V úkrytu pod vyvýšeným domkem se Darth Maul usmál, seskočil na zem a ztratil se ve tmě.

Kapitola 8

Maul ani na vteřinu nezapochyboval o tom, že klan Toom uzavře obchod s oběma těžebními společnostmi. Byl si i jistý, že klan splní svůj slib a lodě zničí. Proto nemusel letět na Eriadu, aby zde na vlastní oči viděl osudovou havárii. Místo toho trávil čas pozorováním členů klanu Toom, kteří uzavřeli a opustili svou základnu na Dorvalle. Piráti si správně domysleli, že jejich podraz aspoň nakrátko sjednotí Lommite Limited a InterGal proti nim, pročež se rozhodli uprchnout, dokud byl čas.
Maul je následoval až na Riome, malý a ledem pokrytý svět hlouběji v systému Videnda, kde si klan již před nějakou dobou postavil tajnou skrýš.
Rafinovanější psanci by se zřejmě snažili dostat od Dorvally, co nejdále to půjde. Možná je však klan Toom přesvědčen, že ani spojené síly ochranek Lommite Limited a InterGalactic Ore pro ně nepředstavují velkou hrozbu. Tak či tak, Maul teď musí zajistit, aby se Bruit dozvěděl o přechodném útočišti klanu na planetě Riome. Je třeba zanechat u jejich bývalé základny nějaké stopy.

Maul strávil celý den na mraze, doprovázeném vyjícím vichrem, a čekal, až se dostaví Bruit se svými muži. Vyběhli z raketoplánu, jenž je sem dopravil z rovníku Dorvally, ozbrojeni blastery i řadou účinnějších zbraní, a vzali podzemní základnu ztečí. Doprovázel je falleenský muž a několik dalších osob všemožných ras, jež se mu zodpovídaly – včetně těch čtyř, které Maul převezl v kantýně.
V zoufalství, že našli základnu opuštěnou, začali hledat nějaké stopy, z nichž by si domysleli, kde se klan skrývá. Maul si pomalu začínal myslet, že se bude muset vložit do jejich lajdáckého průzkumu a vymáchat jim čenichy v nápovědách, které tu tak dovedně rozesel, ale nakonec je objevili sami.
Maul už byl na palubě své lodi, když se Bruit se zbytkem nalodili na palubu raketoplánu a odlepili se od země, pravděpodobně směr Riome. Vyhlídka na hrozící střet ho povzbudila. Přímo se třásl na to, že se bude moci zúčastnit.

Riome zářila bíle jako smrt na pozadí černého vesmíru.
Se svou menší a rychlejší lodí se sem Maul dostal o něco dřív než Bruitova nesourodá družina samozvaných mstitelů. Plavidlo těsně sledovalo sněhem pokrytý terén, hnalo se nad zvlněným předhůřím a letělo nad pobřežím rozbouřeného šedého moře, v němž byly rozesety hrbolaté ostrůvky z ledu. Maul si nepovšiml na oběžné dráze žádných známek po interdikčním křižníku a předpokládal, že piráti jej ukryli do pásu asteroidů, který ležel u Riome - směrem na střed Galaxie.
Pro zbudování základny si klan vyhlédl nejteplejší místo na planetě. Byla to oblast se sopečnou činností, kde úžasné ledovce prosvítaly světle modrou barvou, několik zvrásněných plošin bylo zarostlých trávou a probublávala tu tmavá jezírka termálních pramenů. Základna sama sestávala z komplexu propojených poloválcovitých bunkrů, jež kdysi sloužily týmu vědců. Za ta dlouhá léta, co zůstala Riome opuštěná, se z nepotřebných droidů a vybavení staly bizarní ledové sochy.
Maul přistál s lodí kilometr od základny. Stejně jako při své první návštěvě nezaznamenal, že by tady klan měl radar a používal ho. Sledoval, jak se Bruitův raketoplán snáší z blankytné oblohy, přelétá nad základnou a klesá na betonovou plochu ve tvaru kruhu, přímo vedle corelliánské nákladní lodi a těžce ozbrojeného plavidla stejné velikosti.
Klan Toom si prostě nemohl nevšimnout, že přilétl raketoplán, nicméně Bruitovi se stejně podařilo zastihnout je nepřipravené. Dvacetičlenná trestná výprava se vynořila z útrob lodi na palubě vojenského transportéru, vybaveného jak repulzorovými motory, tak těžkými pásy pro pohyb v terénu. Klan se vzpamatoval a pospíšil si s obranou, ze znovuobnovených střílen a od odděleného stanoviště laserového děla létaly blasterové paprsky. Útočníci odpověděli poloautomatickými blastery a raketami, jimiž disponoval jejich transportér, dali tím zřetelně najevo, že jsou dnes odhodláni vyhrát.
Modré laserové paprsky zasáhly repulzorový motor transportéru, načež se vozidlo ve spirálách zřítilo na zem a zapadlo hluboko do sněhu. Bruitův oddíl vyskákal ven ze dvou řad sedaček, všichni oblečeni přiměřeně zdejším nízkým

teplotám - včetně přileb s tónovanými průzory. Přímý zásah laserového děla roztříštil transportér na kousky. Roztavené částečky slitiny se rozprskly do řídkého vzduchu a syčely, když dopadaly na promrzlou zem.
Tým složený ze mstitelů se rozptýlil a začal metodicky postupovat vpřed k bunkrům, těžaři se kryli za balvany, které sem z hor nahrnul ledovec. Avšak Bruit si neuvědomoval jednu věc: že základnu nelze dobýt přímým útokem – v žádném případě ne s hrstkou mužů, ozbrojených aspoň dvacet let starými zbraněmi. Hlavní bunkr byl vybaven pancéřovými dveřmi a nerovná travnatá plocha před ním prošpikovaná tříštivými minami i jinými pastmi.
Maul dospěl k názoru, že je třeba vstoupit na scénu.
Krátce se zjevil na malém kopečku východně od základny, dvounohý cizinec oděný v dlouhém plášti, jehož temná čerň se ostře rýsovala proti sněhovým pláním. Útočníci jej pokládali za jednoho z klanu a okamžitě začali střílet. Maul se řadou skoků - které byly stěží zlomkem těch, jakých byl ve skutečnosti schopen - pustil z návrší dolů. Bruit udělal moudrou věc a rozdělil svůj tým, předpokládaje, že osamělý nepřítel zná jinou cestu dovnitř, Maul předvídal, že se tak zachová.
Maul se držel mstitelům na dohled a vyhýbal se laserovým paprskům, jež na něj pálili. Svůj meč k obraně nepoužil. Nemohl by jim dělat lepšího průvodce, ani kdyby byl jedním z nich. Využil momentu, kdy ho skrývala sněhová závěj, a zavolal si na pomoc Sílu, aby jej vtlačila hluboko do vrstvy sněhu. Z hlubin svého dočasného hrobu slyšel, jak se Bruitovi muži řítí k poměrně nechráněnému vchodu, ke kterému je cíleně zavedl.
Maul počkal, dokud si nebyl absolutně jistý, že poslední z nich zmizel ve dveřích. Nato se vysoukal ze svého ledového vězení a následoval těžaře dovnitř. Hvízdavé výstřely blasterů ve spojení se štiplavým pachem ohně a spáleného masa přivedly jeho krev k varu, měl chuť tasit světelný meč a vrhnout se střemhlav do probíhající přestřelky. Ovšem jatka nebyla Maulovým cílem. Plánům jeho mistra by lépe vyhovovalo, kdyby se těžaři a klan vzájemně pozabíjeli – ačkoli Maul se možná bude muset zbavit přeživších vítězů.
Soudě podle toho, jak se konflikt vyvíjel, to budou Bruitovi lidé, kdo nakonec zůstane naživu. Navzdory přesile, ke všemu lépe ozbrojené, byl útok podvedených těžařů posilován spravedlivým hněvem. I když už třetí z jejich skupiny ležel na zemi zraněný nebo dokonce mrtvý, Bruit ani jeho protějšek z InterGalu neumdlévali a pořád stříleli skrze překocené počítače a roztříděné vybavení na klan Toom, okupující zadní část bunkru.
Výbuchy odněkud zepředu značily, že Bruitovi kolegové si začali razit cestu přes minové pole. Ti, kteří to přežili, pak namířili své zbraně proti pancéřovým dveřím a pokoušeli se prostřílet si cestu dovnitř. Maul proběhl podél dlouhé stěny hlavního bunkru a objevil místo, ze kterého mohl boj pozorovat. Aby ovládl svou dychtivost, zabral se do hodnocení bojových dovedností všech zúčastněných a udělal z toho malou hru, jejímž cílem bylo uhádnout, kdo bude kým zabit a kdy přesně. Přesnost jeho tipů vzrůstala, čím blíž se k sobě dostávaly bojující strany.
Přední částí bunkru otřásla silná detonace. Pancéřové dveře se s táhlým zaskřípěním otevřely a pětice mstitelů vpadla dovnitř skrze rozvířený oblak hustého kouře. Dva schytali výstřel, ještě než ušli deset metrů. Zbývající tři se rozprchli ke stěnám bunkru a začali se propracovávat kupředu.
Divoká řež jasně značila, že ani jedna strana se nespokojí s příměřím. Byl to boj na život a na smrt – to, čemu dával přednost i Maul. Jeho pozornost se stále vracela k Patchi Bruitovi. Přes všechen chaos ve svém životě si Bruit zasloužil svou vysokou pozici u Lommite Limited. Za tu odvahu, kterou projevoval. Na Maula to udělalo dojem. Nechtěl, aby Bruita zastřelili ti kriminálníci, kteří nebyli ničím víc než blastery, za nimiž se zbaběle krčili. Bruit a Falleen vedli poslední nápor útoku a bojovali na blízko proti Weequayovi a Aqualishovi, jejichž zbraně už byly vybité. Těžaři s nimi neměli slitování a tak byl boj brzy u konce. Uprostřed bitevního pole zůstal stát Bruit, Falleen a pět dalších mstitelů.
Maul na chvilku zaváhal, jestli by nemohl nechat věci tak, jak jsou. Bruit nahlásí řediteli Lommite Limited, že klan Toom podvedl obě společnosti a tu zradu zaplatil životy svých členů. Jenomže je nepravděpodobné, že Bruit nechá celou věc být. Bude ho zajímat, kdo sestavil onu falešnou nahrávku, a možná se i dozví, že informace o přesné trase lodí Lommite Limited byly získány z jeho počítače. Posléze začne znovu přemýšlet o tom mechanickém broukovi z kantýny a zřejmě si prohlédne veškeré dostupné záznamy z bezpečnostních kamer. A Maul věděl, že aspoň na jednom by se mohl objevit snímek Iridoniana s červenočerně potetovaným obličejem.
Samozřejmě, nehrozí nebezpečí, že by Maula vystopovali na Coruscant, tím méně až do úkrytu jeho mistra. Ovšem aby Sidious spatřil tvář svého učedníka, figurující na holoNetovém seznamu nejhledanějších zločinců, tak to byla opravdu poslední věc, kterou si Maul přál.
Musí dokončit, co započal.
Uchopil svůj světelný meč, zažhnul obě čepele a seskočil na podlahu bunkru.
Bruit, Falleen i ostatní se otočili, jakmile uslyšeli bzučení jeho zbraně, jíž Maul zavířil kolem své hlavy a ramen. Nikdo však nevystřelil. Stáli a zírali na něj, jako by byl pouhou halucinací, vzniklou při záchvatu krvežíznivosti nebo sněžné slepoty.
Maul si uvědomil, že je bude muset rozdráždit, aby udělali to, co potřebuje. Vykročil dopředu, vycenil na těžaře zuby a jeho žluté oči svítily, až konečně někdo vystřelil – byl to ten Rodián z kantýny. Maul odrazil výstřel zpět na útočníka tou z laserových čepelí, která byla právě níž, a pokračoval v chůzi.
„Nechceme s tebou bojovat, Jedi," zaječel Falleen.
Maul se okamžitě zastavil.
„Tohle je naše věc," pokračoval humanoid. „Netýká se Coruscantu."
Maul zavrčel a znovu se dal do pohybu.
Twi´lek se náhle přikrčil a vystřelil. Maul se otočil, odrazil paprsky zpět a Twi´lek spolu s jiným mužem z ochranky se skáceli na zem.
Konečně začali střílet všichni. Maul skákal a uhýbal, otáčel se a kličkoval, akrobatický zázrak, jehož nebylo možné zasáhnout. Jednou se zastavil, aby zvedl ruku a pomocí Síly zasypal své protivníky sprškou skleněných střepů a

ostrými nástroji. Natáčel jim blastery, aby stříleli po sobě, a jednoho bojujícího srazil na stůl takovou silou, že mu přerazil páteř.
Protože Falleenovi se vybil blaster, přiběhl k Maulovi. Maul se otočil a hbitě vykopl, po zásahu praskla kost ve Falleenově ruce. Aniž by spustil nohu na zem, zlomil šéfovi ochranky InterGalu vaz.
Zůstal jenom Bruit. Nevěřícně zíral na Maula a blaster mu vyklouzl ze strnulé ruky na zem. Maul se k němu přibližoval, světelný meč držel u jednoho boku, čepele souběžně se zemí.
„Nevím jak a nevím proč," začal Bruit, „ale vím, že ty musíš být zodpovědný za všechno, co se tu stalo."
Maul se rozhodl jej vyslechnout.
„Nahrál jsi moje rozhovory. Pak jsi je pozměnil, abys převezl sabotéry, které jsi rozpoznal v kantýně. Možná jsi nám pomohl najít i tohle místo." Bruit široce rozpřáhl paže. „Můžu aspoň vědět, proč tohle všechno, než mě zabiješ?"
„Muselo se to stát – za vyšším účelem."
Bruit natočil hlavu, jako by Maula špatně slyšel.
Maul na něj hleděl. „Tím se nezabývej."
Pozvedl laserovou čepel a chystal se ji vnořit do Bruitova hrudníku, pak se zastavil. Nemělo by se tu objevit zranění po světelném meči, v žádném případě. Vypnul čepele, pozvedl pravou ruku a představil si, že jeho pěst je svěrák. Bruit se popadl za hrdlo, protože se právě začal dusit.

Kapitola 9

Jurnel Arrant pobýval zrovna ve své pracovně, když mu byly sděleny detaily Bruitovy smrti. Poslem špatných zpráv byl soudní vyšetřovatel, kterého sem poslali z Coruscantu na Arrantovu žádost.
„Celá tato záležitost padá na mou hlavu," vyznal se sklíčeně Arrant. „Já sám jsem nařídil Bruitovi, aby sehnal někoho zvenčí, kdo za nás udělá špinavou práci. Rozdmýchal jsem pořádný konflikt."
Lommite Limited mohla stále těžit rudu, ovšem už neměla dost nákladních lodí, v nichž by ji rozvážela. Sehnat za lodě náhrady by stálo víc, než byla momentální hodnota celé těžební společnosti. Pokud Arrant věděl, InterGal se ocitl ve stejné pozici.
Popadl ho vztek. „Jsem přesvědčen, že Neimoidiáni spolu s Obchodní federací kontaktovali klan Toom a zaplatili jim, aby zničili InterGalu i nám lodě."
„To bude těžké prokázat," řekl vyšetřovatel. „Klan Toom byl kompletně vyhlazen a dokud neposkytnete nějaké důkazy, abyste podpořil svou teorii, nemáme žádný důvod Neimoidiány vyslýchat." Chystal se ještě něco dodat, když ho Arrant přerušil.
„Bruit byl dobrý chlap. Nezasloužil si takhle umřít."
Vyšetřovatel se zamračil, potom vytáhl z kapsy své tuniky tenoučké nahrávací zařízení a položil ho na Bruitův stůl.
„Než se za jeho smrt zbičujete, možná byste si měl poslechnout tohle."
Arrant přístroj zvedl. „Co to je?"
„Nahrávka, kterou jsme našli v základně klanu Toom tady na Dorvalle. Zřejmě není celá, ale úplně to postačí, abyste změnil názor."
Arrant spustil přehrávání. „Přeju si, aby někdo prozíravější srazil Lommite Limited i InterGal na kolena," říkal mužský hlas, „a ze zbytků vybudoval jednu organizaci."
Arrantovy oči se rozšířily v poděšeném údivu. „To je Bruit!"
„Rozumím," odpovídal druhý hlas. „Chci se toho účastnit."
Arrant nahrávku pozastavil. „Kdo to - "
„Caba´Zan," objasnil vyšetřovatel. „Bývalý šéf ochranky InterGalactic Ore."
Arrant si neochotně vyposlechl další část záznamu.
„Musíme se spojit, abychom to dokázali," říkal Bruit. „Nikdo nás nebude podezřívat, a Arrant nepotřebuje vědět víc, než musí."
„Nedojde mu to."
„Klan Toom má prostředky, aby to zařídil. Zničíme všechny lodě na Eriadu - "
Arrant vypnul nahrávku a zařízení od sebe odstrčil. „Nevím, co na to říct."
Soudní vyšetřovatel přikývl a jeho rty byly pevně semknuté.
Arrant vstal od stolu a dlouhou chvíli se díval z okna ven. Když se otočil, vypadal zachmuřeně. Stiskl tlačítko na interkomu a o pár vteřin později vstoupil do kanceláře jeho sekretář, protokolární droid.
„Čím mohu posloužit, pane?"
Arrant na droida pohlédl. „Potřebuji vyřídit dva holopřenosy. První bude pro ředitele InterGalactic Ore, ohledně podmínek možného sloučení."
„A ten druhý, pane?"
Arrant si dal načas s odpovědí. „Ten druhý bude pro místokrále Nutea Gunraye. Chtěl bych s ním mluvit o poskytnutí exkluzivních práv na distribuci lommitu Obchodní federaci."

Ve vlhké, plísní zarostlé sluji na domovském světě Neimoidiánů přijali Hath Monchar a místokrál Nute Gunray první z nečekaných holopřenosů od Darth Sidiouse. Nejdřív došel k holoprojektoru Monchar, když se před ním zjevila postava Temného pána ze Sithu, zahalená v plášti, Neimoidián podlézavě sklonil svou neforemnou hlavu a dvorně rozpřáhl ruce s mohutnými prsty.
„Vítejte, lorde Sidiousi," promluvil jako první.

Ačkoli Sidiousovy oči zůstávaly ukryty pod kápí, zdálo se, že hledí skrze Monchara na Gunraye, jenž seděl na pavoukovité mechanické židli o pár metrů dál.
„Místokráli," zazněl Sidiousův suchý hlas. „Pošlete pryč vašeho podřízeného, abychom si mohli v soukromí promluvit o nedávných událostech na Dorvalle."
Monchar nezastřeně zíral na Sidiouse, pak se otočil ke Gunrayovi. „Ale místokráli, já jsem navázal kontakt s Lommite Limited. Zasloužím si aspoň trochu uznání za to, co se stalo."
„Místokráli," řekl Sidious o něco výhrůžněji, „Řekněte svému podřízenému, že jeho podíl na celé záležitosti je bezvýznamný."
Gunray pohlédl nervózně na Monchara. „Radši bys měl odejít."
„Ale - "
„Hned, než se rozzlobí."
Moncharovy vnitřnosti vydaly odporný bublavý zvuk, když se klidil z jeskyně.
Gunray sklouzl z mechanické židle a došel až k holoprojektoru. Místokrál měl předsunutou dolní čelist a jeho silnému spodnímu rtu chyběl protějšek. Hluboká rýha dělila jeho vyboulené čelo na dva boční laloky. Jeho kůže si držela zdravě šedomodrý odstín díky pravidelnému přísunu těch nejlepších houbových jídel. Z jeho úzkých ramen spadal prvotřídní oranžovočervený oděv, přes nějž měl ještě jedno kratší hnědé roucho s kulatým límcem, které mu sahalo ke kolenům.
„Omlouvám se za nerozvážnost mého zástupce," řekl. „Je podrážděný ze všeho toho těžkého jídla."
Ze Sidiousovy tváře se nedalo nic vyčíst. „Přijímám vaši omluvu, místokráli."
„Hath Monchar se ke mně chová stejně jako já k vám, lorde Sidiousi: s respektem a strachem."
„Musíte se mě bát, jen pokud mě zklamete, místokráli."
Zdálo se, že Gunray nad Sidiousovou poznámkou přemýšlí. „Čekal jsem, že se mi ozvete, lorde Sidiousi. Ačkoli jsem netušil, že sledujete situaci na Dorvalle – tím méně, že víte o zájmu Obchodní federace o Dorvallu."
„Zjistíte, že existuje pouze málo věcí, o kterých nevím. A ke všemu to není naposled, co o Dorvalle uslyšíte. Je tu něco, čemu bychom v pravý čas měli věnovat pozornost."
„Ale celá věc se vyřešila, lorde Sidiousi. Lommite Limited a InterGalactic Ore se spojily v Dorvallskou těžební společnost, ovšem Obchodní federace bude rudu vyvážet a také planetu zastupovat v Senátu."
„A co víc, máte stálé křeslo v předsednictvu."
Gunray se uklonil. „To samozřejmě také, lorde Sidiousi."
„Pak je tedy vše připraveno k dalšímu tahu."
„Mohu se zeptat, co to bude obnášet?"
„Informuji vás zavčas. Do té doby jsou tu jiné záležitosti, o které se postarám. Obchodní federace si potřebuje zajistit větší vliv a vy byste si měl upevnit svou pozici."
„Nejsme hodni vašeho zájmu."
„Tak se snažte to napravit, místokráli, ať je naše spolupráce výhodná i nadále."
Gunray hlasitě polkl. „Udělám, co se dá, lorde Sidiousi."

Ve svém doupěti na Coruscantu Darth Sidious vypnul holoprojektor a otočil se k Darth Maulovi.
„Myslíš si, že jsou důvěryhodnější než předtím?"
„Jenom vyděšenější, mistře," poznamenal Maul, jenž seděl se zkříženýma nohama na podlaze. „Což může ve výsledku znamenat totéž."
Sidious to schválil. „Ještě jsme s nimi neskončili – budeme je potřebovat."
„Začínám chápat, mistře."
Sidiousovy rty se roztáhly v potěšeném úšklebku. „Na Dorvalle jsi mě nezklamal, Darth Maule."
„Mistře," sklonil Maul mírně hlavu.
Sidious si jej chvilku prohlížel. „Cítím, že se ti líbilo být někde na vlastní pěst."
Maul pozvedl tvář ke svému mistrovi. „Mé myšlenky jsou vám otevřené, mistře."
„Já vím," řekl pomalu Sidious. „Mírni své nadšení, můj mladý učedníku. Už brzy pro tebe budu mít další samostatnou misi."
Maul čekal.
„Seznam se s praktikami kriminální organizace jménem Černé slunce. Mezitím se můžeš vrátit ke svým bojovým cvičením. Světelný meč ti přijde při plnění dalšího úkolu více než vhod."